

Még egyszer egy „spirálról”

Nem ez az első írásom erről a témáról, és lehet, hogy nem is az utolsó. Azért vettem elő a témát újra, mert még aktuálisabbnak tartom, mint amikor utoljára szóba hoztam. Ezúttal viszont elvagyok szánva arra, hogy mindent megírjak erről a szerkezetéről, ami csak kapcsolatba hozható vele. Hogy érthetőbb legyen, miért fontos erről írnom.

Úgy kezdődött az egész, hogy az örökmozgó „kínálta” ingyenenergia víziója

jobban megragadott, mint amennyire az örökmozgó képtelenségének hite tudta a kedvemet elvenni attól, hogy megvalósításán törjem a fejem. A „különbözetest nevezném kedvnek, amiért aztán tényleg az örökmozgó megvalósításán kezdtem a fejem törni. Ez volt az első lépés. A második az volt, hogy értetlenkedve fogadtam azt a „tényt”, hogy mindent, ami jó, azt a fizika törvényei tiltják. Itt még akaratlanul, de mérlegelni kezdtem a megmaradási elvet. Úgy láttam, hogy a megmaradási elv bizonyítottsága erőtlen. Vagyis a termodinamika tétele

elsősorban a hitre épült, és nem konkrétumokra. Ma még inkább így vagyok ezzel. Persze voltak „tapasztalatok”, amire az energiatörvény épült, de azok olyasmik voltak, mintha azt nyilvánították volna ki, hogy a folyót átúszni nem lehet. Csak azért, mert az első három próbálkozáson nem sikerült.

Az örökmozgón 1993-óta töröm a fejem. És egészen máshova lyukadtam ki, mint ahova érni szerettem volna az elején.

Az örökmozgó megvalósításához is úgy láttam neki, mint mindennek: a könnyebbik végén fogva hozzá. Ezért nem az energiabevitelt igénylő örökmozgó foglalkoztatott, hanem az a fajta (amelyiket véletlenül kihagyták a termodinamika szövegeiből), amelyik az erők geometriai értelemben vett szimmetriásértésén alapulna. Ezt néha harmadfajú örökmozgónak is neveztem. De Isten motorjának is nevezhetném. Az értelemszerűbb volna.

Az itt bemutatott elgondolás nincs gyakorlatban bizonyítva. Logikai úton nem tudtam bizonyítani az elgondolás hibáját, ezért nem is léphettem túl rajta. Ezt a logikai bizonyítást a céloom itt bemutatni. Talán ez alapján megoldódhat a „rejtély”.

Az itt bemutatott elgondolás neve „Spirál”. De nem annak indult, hanem egy síkban szerkesztett alakzatnak. Egyes részei ma is megvannak, ami a gyakorlati megvalósításának kísérletéből megmaradt. Aminek az elgondolás indult, az nem sikerült, és nem is sikerülhetett. A szerkezetet kidobtam – még 1995-ben, ha jól emlékszem. Az autót soha nem látott garázs szekrényének aljában találtam meg sok hányattatás után 2009-ben. Addig több más, karokból, hevederekből álló rendszereket vettem papírra. Ezeket később kiemeltem képzeletben a síkból, és így kaptam csigalépcsőhöz hasonló alakzatokat. Persze képzeletbe, Képzeletben tudtam csak ezeket „tanulmányozni, mivel a

számítógépes technika több tudást és felszereltséget igényelt volna.

A spirál felé az első lépés egy karokból álló rendszer volt. Ahogy a legfelső rajz mutatja, a rendszer tagjain balról jobbra haladó erő a sor végén többszörösével lesz erősebb.

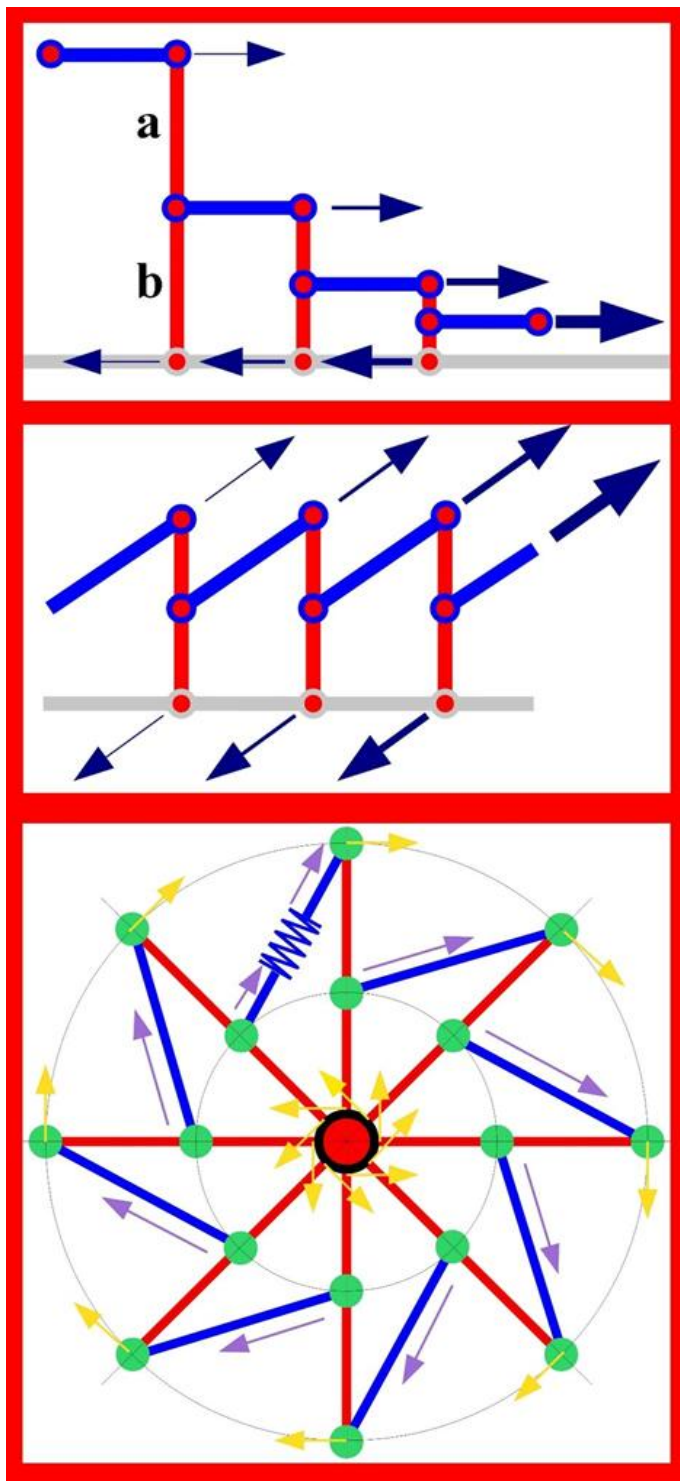
Csak az a-val és b-vel jelölt szakaszok arányán múlik az a kimenő erő nagysága. Mindezt egy korongra -kerékre - terveztem szerkeszteni, amelyen a kimenő erő sokszorososa lett volna a bemenő erőnek (ami a felső rajzon a bal oldali kék karon indul ki).

A felső rajz rendszere a keréken

aligha produkált volna csodát, mivel az egyre rövidebb de erősebb b-szakaszok arányosan kisebb hosszúságú sugárt fogtak volna be, mint amekkora erőt képviseltek. Ezért csak a középső rajz elrendezése jöhetett számításba. Itt minden, sugár vonalán levő kar (későbbiekben küllő) hossza azonos. Minden küllőt – mint tagot – azonos nagyságú a- és b-szakaszok osztják ketté. Ha ez lineáris rendszer lenne, akkor a csillaggá zárt rendszerben a rugó kiinduló ereje a rendszer végig minden tagnál kétszeresével nőne, így a rugóhoz a kiinduló erő 256-szorosa érkezne vissza. Feltéve, ha a karok ugyanakkora szöget zárnának be egymással a keréken is, mint ha csak egy egyenesen lennének elrendezve. A szögek megváltozása védi meg az energia-törvényt itt – még.

A lenti rajzon a karokon jelentkező erők közül a küllők végeinek erejét sárga nyilakkal, az „összekötő” karok erejét lila nyilakkal jelöltem. Ezek számítanak majd a spirálnál. A küllők hossz tengelyén is jelentkezik erő, amelynek iránya megegyezik a kerék sugarával. De ennek sem itt, sem a spirálnál nincs jelentősége.

Az egyszerűség kedvéért a 8 ágú csillag helyett 4 ágút használok a

rajzoknál.

Az alakzatban 4 alapvető erő van jelen (első rajz fentről lefelé). Az a-betűvel jelölt erő csak a számításoknál lehet bizonyos esetekben jelentősége. Mivel a spirálnál csak azok az erők számítanak, amelyek más tagokon vagy az alakzattal érintkező környezetben is megjelennek, csak a c-erőnek, valamint a végződéseken megjelenő b-erőnek van jelentősége. A d-erőről már írtam.

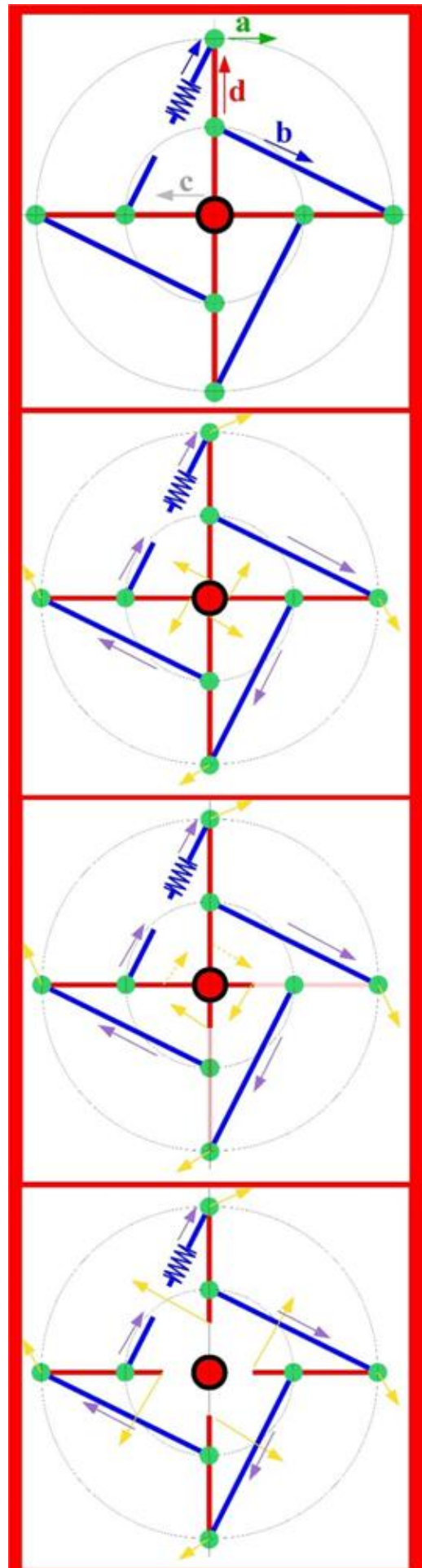
Mivel a csillagnál bebizonyosodott, hogy a karok ereje minden szempontból kiegyensúlyozott, azaz szimmetrikus (második rajz), megpróbáltam a küllők hosszát megváltoztatni.

A harmadik rajzon a küllők hossza nagyobb, mint a kerék sugaráé, vagyis túllépnek a kerék középpontján. Ezt a rajzon nehezen tudtam ábrázolni. A vonalak átlátszóságán változtattam ezért. Remélem így is érthető, mit szeretnék bemutatni.

Ebben, a hosszú küllős változatban a küllők középponton túli végein a „kiinduló” b-erővel ellentétes c-erő keletkezik. Ezek nagysága pontosan megegyezik a kiinduló erő és a beérkező erő nagyságával. Ezt így tudom leírni: $c_1 + c_2 + c_3 + c_4 = b_{\text{kiinduló}} + b_{\text{beérkező}}$. Mivel ez főlegesen bonyolult, letisztázom még egyszer:

a spirál erői közül a b és c erők számítanak.

A c-erők irányja azonos a b-kiindulóval, amely a rugónál indult a korábbi el, és beérkező az, amelyik megkerülve a kerék középpontját a rugóhoz visszaérkezik. A c-erők a b-beérkezővel azonos forgatónyomatékokat jelentenek, ha a küllők hossza a középponton túl van. De azonos lesz akkor, ha a küllők hossza rövidebb a sugár hosszánál (lenti, negyedik rajz.) Itt a küllők középpont felé eső végei a kerékre a kiinduló b-erő irányával megegyezően hatnak. Ezt úgy „védi ki” a

fizika, hogy a rendszerben a b-erők nagysága folyamatosan növekszik, és a beérkező b-erő az egészet kiegyensúlyozza.

Mind ezeket nem mérésekből kaptam, hanem logikai úton lehetett bizonyítani annak ismeretében, hogy a tényleges fizikai törvények

az erők kiegyensúlyozása irányában hatnak. Ha valaki tehát elvitatná a logikai levezetésemet, az gyakorlatilag azt feltételezné, hogy a rendszerben az erők szimmetriája sérülhet. És észrevétlenül helyet is cserélne velem. Én ebben a megközelítésben nem az energia-törvény ellenében gondolkoztam, hanem a logikai levezetésemet erre építettem. A síkban szerkesztett rendszerben az erők minden elrendezésnél szimmetrikusak. Csak akkor változik ez meg, ha a kerék síkjából az egész rendszert kiemelem, és kapok egy spirálra emlékeztető alakzatot, (vagy csigalépcső-alakzatot). Ebben a kerék középpontja átalakul spirál tengelyévé, amelynek hossz tengelyéhez kell majd viszonyítani a rendszer erőinek irányát és erejét. Erre építhető fel a spirál alapvető „formulája” is. Itt a rajz viszonyai a meghatározóak. A kiinduló b-erő mindig „felfelé” hat az alakzatra spirál hossz tengelye mentén, és a spirállal érintkező környezetre ennek visszaható párja hat ellenkező iránnyal. Az összes c-erő iránya a spirál tengelyére azonos irányban hat a kiinduló b-erő alakzatra vitt erejével. A beérkező b-erő jelenti csak a „másik oldalt”. Így formula egyszerű: a hossz tengelyre épülő viszonyítási rendszerben a kiinduló b-erő és a c-erők vannak az egyik oldalon, amelyhez a beérkező b-erőt kell mérni. Ha spirálnál nem a hossz tengely iránya, hanem arra merőleges sugár lesz a viszonyítási alap, akkor csak a kiinduló és beérkező c-erők különbsége számít. Ez a meghatározó logikai sablon.

Kétféle megközelítésben kell a spirált tehát vizsgálni. A hossz tengelyére merőleges „lineáris-szimmetria”, illetve a sugárra épülő „forgás-szimmetria” a spirál erőinek rendezési elve. A szimmetriák ilyen megnevezése önkényes, ne keresse senki a fizika könyvben (egyébként az abban található elnevezések is emberektől származik egytől egyig) és ha lesz jobb, használni fogom azt.

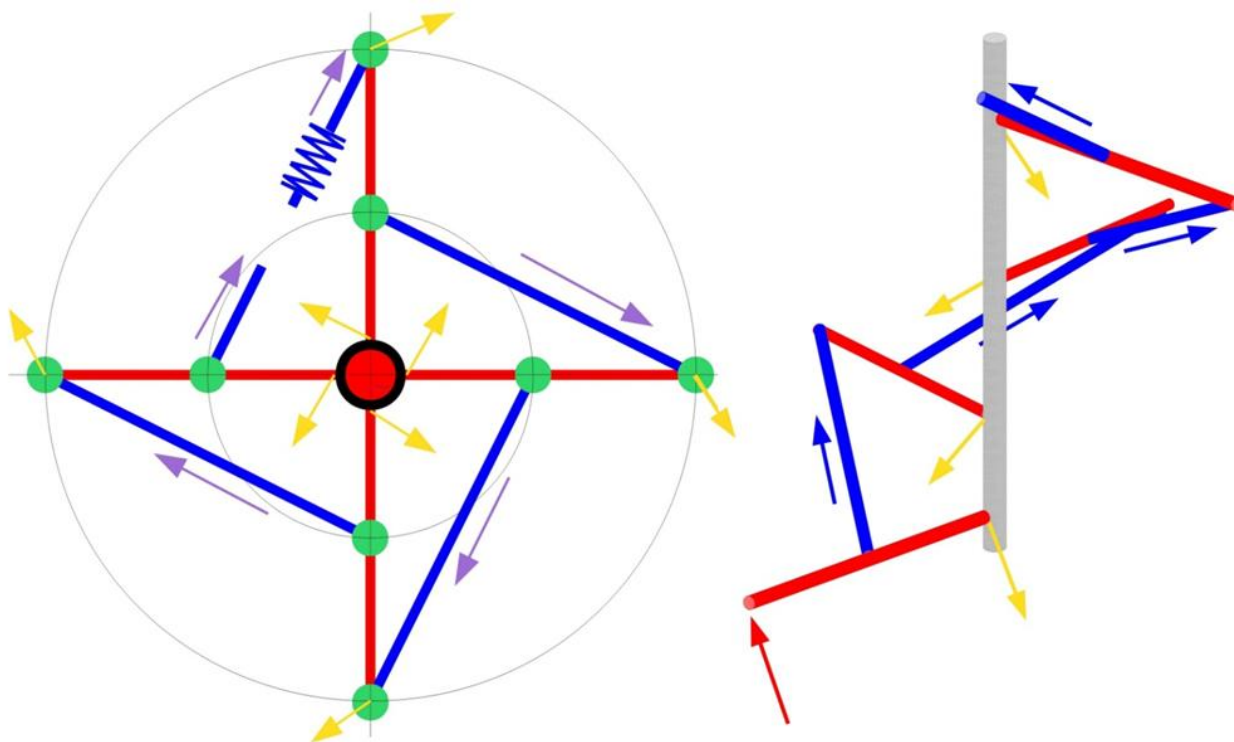
Amikor a síkból kiemeltem a „csillagot”, akkor a síkban „fekvő” erők a spirál

hossz tengelye mentén is irányultságot kaptak. A következő három rajzon egymás mellett mutatom be a síkban szerkesztett és abból kiemelt alakzat tulajdonságait, összehasonlítás céljából. Ez a három rajz, a hozzátartozó szöveggel e dokumentum leglényegesebb része.

Fontos még a rajzok tárgyalása előtt, hogy a b-erőket hordozó, kék színnel rajzolt karok, a hossz tengelyhez viszonyítva azonos helyzetben vannak, csak a tengely mentén egymáshoz képest elfordítottak. Így ezeket nem lehet magyarázatként felhozni a szimmetriák védelmében. Lehagytam a „csigalépcsőről” az a-erőket is, mivel ezeknek csak az alakzatban van jelentőségük. A külvilág számára „nem léteznek”. Mint ahogy az e-erő sem. Így maradtak azok az erők, amelyek a „formulában” is megneveztem: b- és c-erők.

A rajzokon látható nyilak irányultsága is jó megfigyelést és képzelet igényel, mivel ezek irányát nem tudtam értelmezhetőbben megrajzolni.

Minden rajznál – amelyek egy-egy változatait jelentik a spirálnak – három lehetőséget veszek vizsgálat alá. Ezek az adott változatok lehetőségeit jelentik. Az összes lehetséges változat összes lehetőségét.

A kiinduló b-erőt a spirálon piros nyíl jelöli. A küllők belső végei a középpontban – tengelyen – végződnek. Hosszuk azonos a sugárral. A spirál b-kiinduló, a c- és a b-beérkező erői vannak csak hatással a külvilágra.

Lehetőségek:

1_ Az alakzatban végig terjedő erő az alakzat mentén – tehát a rajzon felfelé haladva – gyengül.

Ebben az esetben forgatónyomatékokat csak a b-kiinduló erő ad, mivel a b-beérkező a jelentéktelenségig legyengül, míg a c-erők nem járulnak hozzá a forgatónyomatékokhoz semmilyen formában. Sérül a forgás-szimmetria. A c-erők valószínűleg a b-kiinduló erőt ellensúlyozzák, így lineáris-szimmetria meg van.

Ennél a lehetőségnél minimum tiszta forgatónyomaték jön létre, amelynek nincs meg az ellenható párja. Legalább örökmozgóként működhet az alakzat.

2_ Az alakzatban az erő nagysága az alakzat csúcsáig nem változik.

A b-kiinduló erő erejét a b-beérkező erő teljes egészében kiegyensúlyozza. Forgatónyomaték nem jön létre, mert a forgás-szimmetria fent áll. Ez a két erő a tengely viszonyításában is egyenlő nagyságot képvisel. Így ezek viszonylatában a lineáris-szimmetria is fent áll. Maradtak a c-erők, amelyek „lefelé” hatnak, ellenható párjuk nincs. Minél több tagból áll a spirál, annál több egységnyi c-erő létezik (minden küllő végén egy-egy egység).

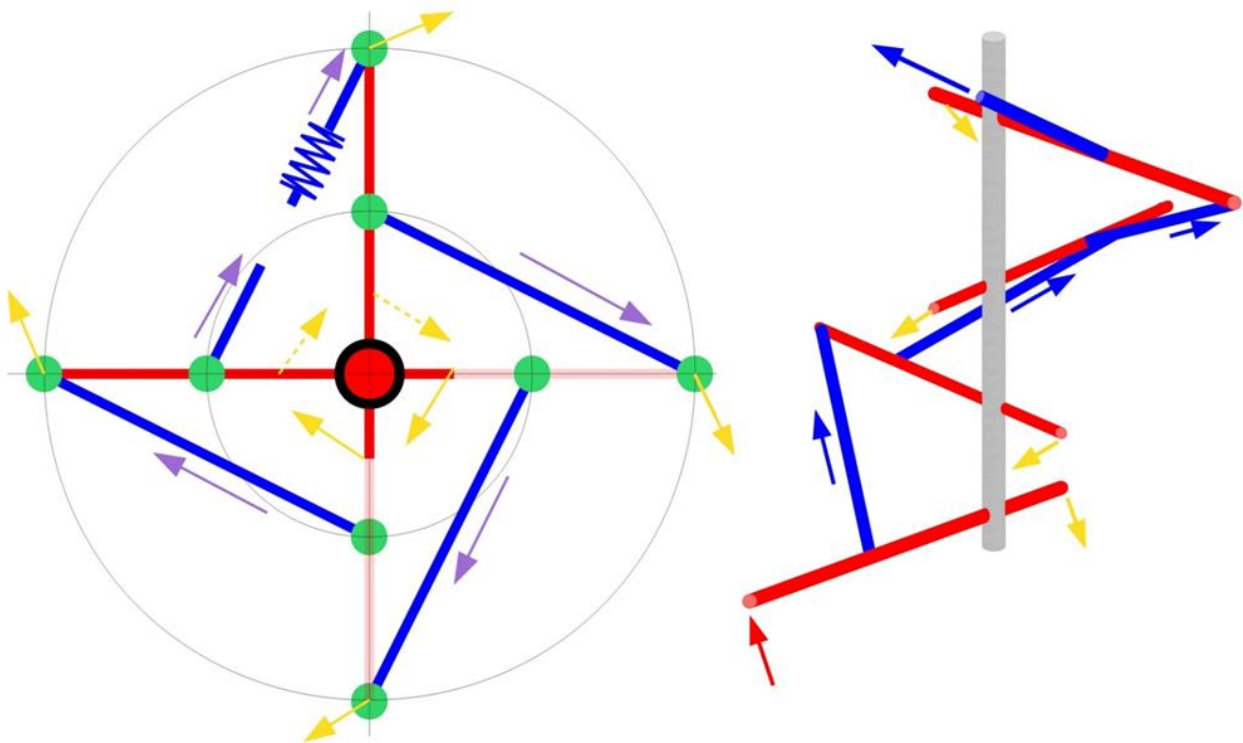
A forgás-szimmetria meg van, de a lineáris-szimmetria nincs. A spirál egyenes irányú erőt fejthet ki, energiabefektetés nélkül, a környezettől függetlenül.

3_Az alakzatban terjedő erő erősödik.

A c-erők a b-kiinduló erővel együtt kiegyensúlyozhatják a c-erők „lefelé” ható erejét. De a beérkező b-erő nagyobb lesz, mint a kiinduló. Lineáris-szimmetria meg van, de forgásszimmetria nincs.

Hasonló a helyzet, mint az első lehetőségnél.

Az a logikus, hogy ennél a változatnál az alakzatban terjedő erő nagysága erősödik. Itt a harmadik lehetőség áll fent egyedül.

Ennél a változatnál a küllők hossza nagyobb egy sugár hosszánál, ezért túlnyúlnak a spirál tengelyén. A síkban az alakzat úgy viselkedett, hogy a rajta (balról jobbra) terjedő erő gyengült. Így a tagoknál megjelenő c-erők is. Ezek összege a legyengült b-beérkező erővel együtt éppen akkora volt, mint a b-kiinduló erő. Így állt fent a forgás-szimmetria. De ugyanez a spirálnál nem működik (a rajzon a küllő átdöfi a tengelyt, a valóságban viszont a nem ér a középvonalban hozzá).

Lehetőségek:

1_Az alakzat ereje gyengül. A b-beérkező erő a jelentéktelenségig gyengül, De mivel ez tudná csak minden változatban és minden lehetőség mellett a b-kiinduló és a c-erőket kiegyensúlyozni, egyszerre sérül a forgás- és

lineáris-szimmetria. Ez a lehetőség létezhet, ha a küllő megfelelő mértékben nyúlik túl a tengely középvonalán.

Az alakzat lineáris és forgásos örökmozgóként működhet egyszerre.

2_ Az alakzat ereje nem változik.

Ez is megjátszható, a küllő túlnyúlásának mértékével. Úgy logikus, hogy a középvonalig érő küllő belső vége a síkban változatlan erőterjedést feltételez, a spirálnál ugyanez erősödő

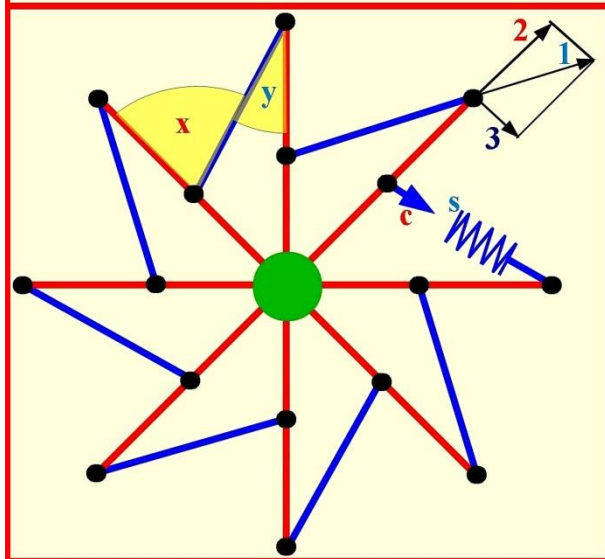
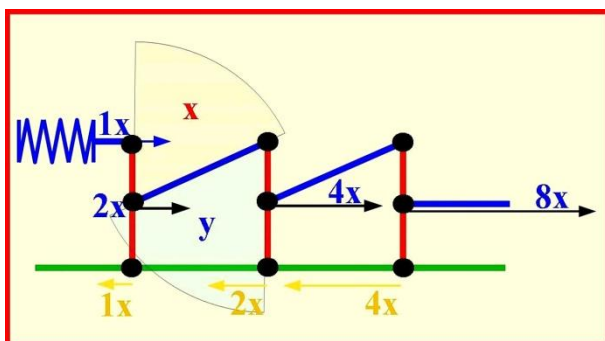
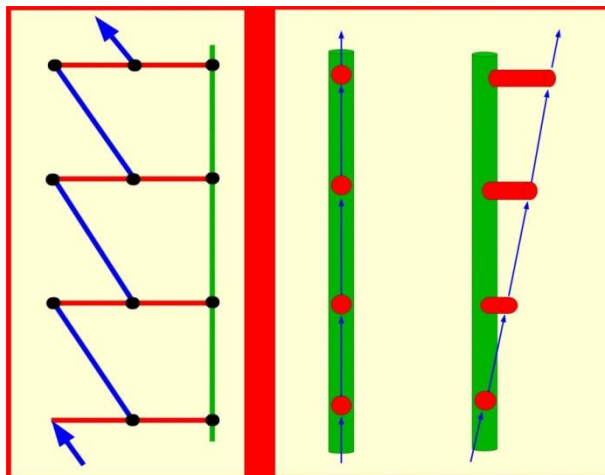
Jelentősége van ennek, ezért egy rajzot is bemutatok ennek tárgyalásához (fent).

Ha a csillag alakzatát kiegyenesítem, akkor egy fűrészhez hasonló formát kapok. Itt az erők erősödnek amíg „felfelé” haladnak, mert a „küllőket” összekötő karok által bezárt szögek azonosak (lenti rajz). A két szögtípus, amelyeket - x és y betűkkel jelöltem -

nagysága azonos. Ha körre hajtom össze a „fűrész”, az y -szög értéke csökken, és nagyobb lesz az x -szög értékénél. És most újra látni kell a felső rajzot.

Ha a fűrész-alakzat teljesen egyenes, akkor a rajta felfelé közlekedő erő a rajz viszonyai között megduplázódik minden egyes tagnál. Mivel az alakzat egyenes, forgásra nem tudja kényszeríteni a zöld színnel rajzolt tengelyt, ami a spirál tengelye is. De ha kis mértékben elhajlítom a fűrész gerincét a tengely körül, forgatónyomaték jön létre, és az alakzatban továbbra is erősödni fog az erő, mert körre kellett volna csavarnom a fűrész ahhoz, hogy az erősödés megszűnjön. De itt nem teljes körös

csavarást végeztem, hanem csak egy körszeletnyit. Az erősödés körszelet mértékénél csak úgy érhető el, ha a küllők bizonyos mértékben túlnyúlnak a spirál tengelyének középvonalán. Ha még inkább túlnyúlnak, nem csak az alakzatban terjedő erő növekedése áll meg, hanem az csökkenni is kezd. De maradjunk ennél a lehetőségnél, és az erő nagysága nem növekszik „felfelé menetben”. Ekkor az első változat 2-ik lehetősége áll fenn részben. Mivel a b-

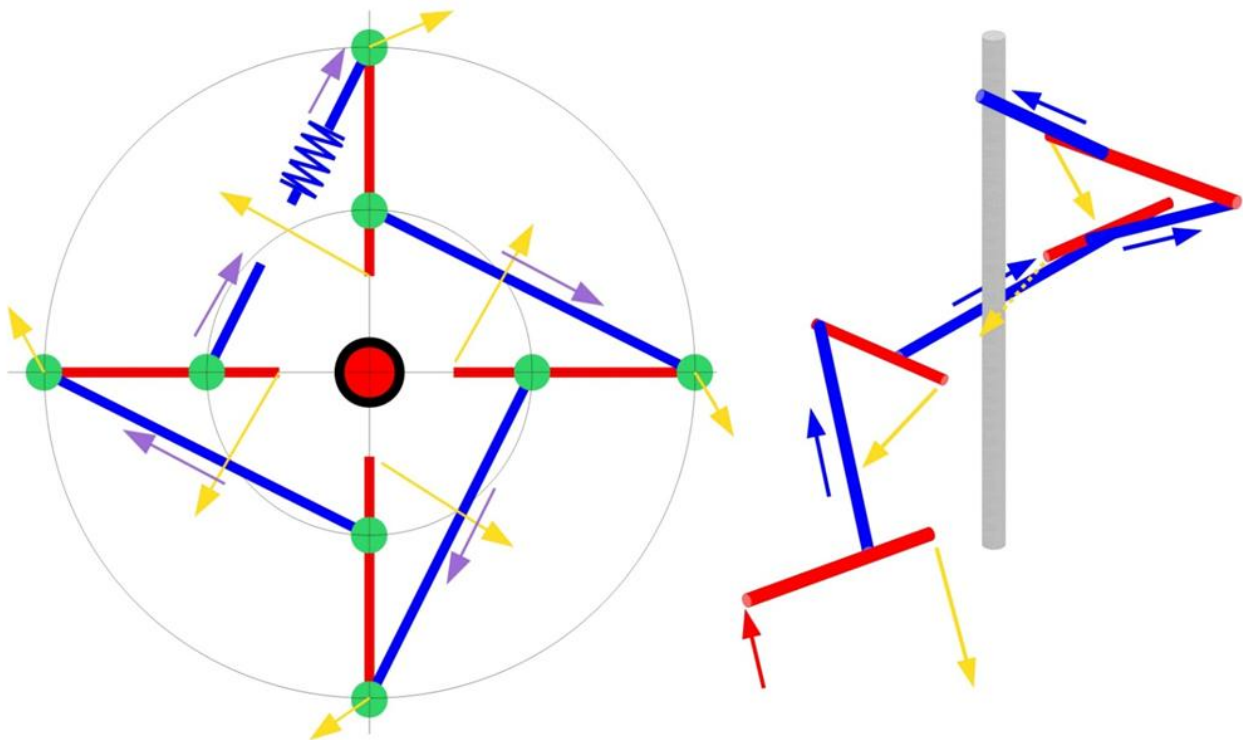

kimenő- és beérkező erők azonos erőt képviselnek, de a tagok száma, az általuk képviselt minden egyes taghoz tartozó c-erő egységekkel, bármekkora lehet. Vagyis a c-erő egységek száma elvileg korlátlan. Annyi a különbség az első változat 2-es lehetőségével szemben, hogy a küllők túlnyúlva a tengelyen, forgatónyomatékkal rendelkeznek.

Ennél a lehetőségnél sérül a lineáris- és a forgás-szimmetria is. Lehet mindkét típusú örökmozgó.

3_Az alakzat ereje erősödik.

Mivel a b-beérkező és a c-erők nagysága, minden tagnál, minimum forgatónyomaték jön létre, a b-kimenő ellenében a küllők középponton túli végein (folyamatosan erősödő c-erők) és a spirál csúcsán (felerősített b-beérkező erő) hatására.

Ennél a változatnál csak erősödik a tagokon végig haladó erő. Nincs értelme itt ezért az erők változásainak lehetőségeit. Itt szerényebb eredményt tud a logika produkálni. Minden tagnál az a-erők megfelelő különbség jöhet létre minden tagnál, de úgy, hogy az a-erő értéke minden tagnál nagyobb.

Forgás-szimmetria nincs, lineáris-szimmetria nem az alakzatban levő erővel arányos erőt produkálna. Lehet lineáris örökmozgó, erős szerkezeti elemekkel.

Eddig a logikai úton történő bizonyítás. Méréseken alapuló bizonyítás

megépített példányokon végezhető csak el. A három változat mindegyike megsértheti az energia-törvényt. A második lehetőségben – hosszú küllős változat – a küllők hossza alapján a spirál lehet forgásos örökmozgó, lineáris örökmozgó, vagy mindkettő, ha küllők hossza változtatható.

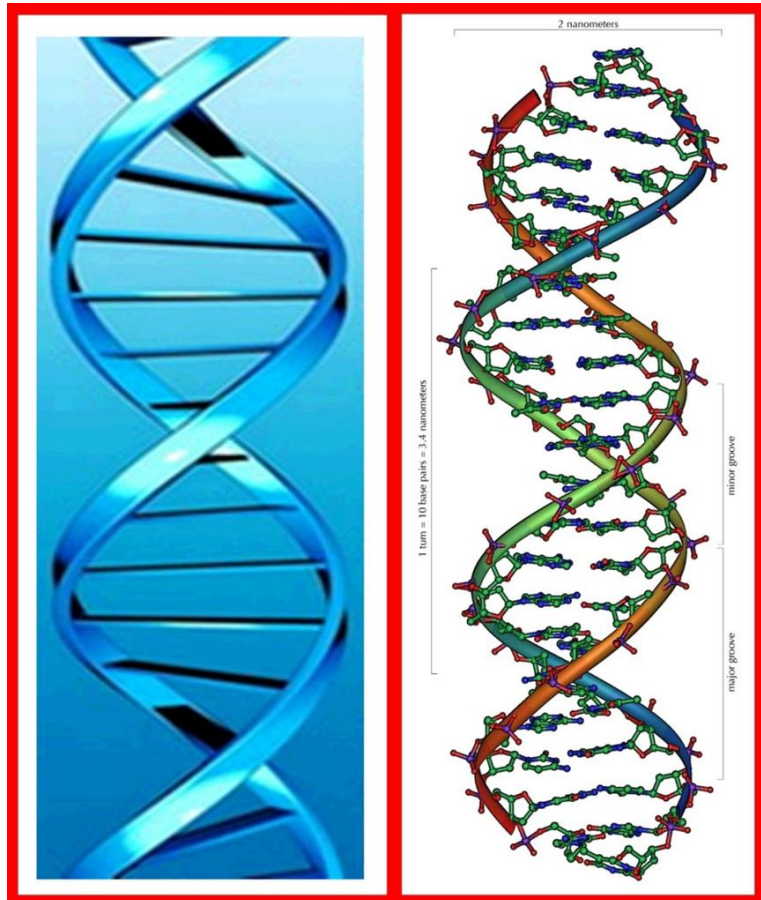
Az itt bemutatott spirál alakzat szerkezete nagymértékben hasonlít a DNS szerkezetére.

Csak a tengely hiányzik, ami azért nem mellékes, mert a tengely a spirálnál szakaszt jelöl ki a küllőn. Enélkül a karok erejének tulajdonságait nem lehetne minősíteni. Más kérdés, ha a tengely szerepét a cukorváz játssza el, amely nem az alakzat közepén van, hanem a nukleinsavak (ezek lennének a küllők) külső végén. És nem egyenes, hanem spirál. Ennek nincs jelentősége, mert nem az alak teszi a tengelyt.

Azzal tisztában vagyok, hogy mindez alaktani hasonlóság, ami csak feltételezésre ad okot.

De abból, amit leírtam következnek, hogy a spirál valójában egyszerű szerkezet. És könnyen rendelkezhet a természetes változata is azokkal a tulajdonságokkal, amit a fizikakönyvek olyan vehemensen igyekeznek lehetetlenként beállítani. Bár az DNS nem fizikai test, a fizika törvényszerűségei, amelyek lehetővé teszik az örökmozgó azon változatának működését, amelyről ebben a doksiban írtam, érvényesek kellene hogy legyenek a DNS-re is, amely ebből a szempontból parányi fizikai testnek számít. Nem tartom valószínűnek, hogy az univerzum minden (mennyi is?) létezési szintje közül csak a mienkben van természetes spirál alakzat, amely energiatermelőként szóba jöhet.

Maradok azonban az én létezési szintemen, a DNS-nél. Ha energiát termelhet, vagy semmisíthet meg a DNS szerkezete alapján, akkor az laboratóriumban kimutatható lehet. Kérdés, hogy érdekel-e ez valaki. Főleg, ha a laboratóriumokban csupa tanult ember dolgozik, akinek idejekorán a fejébe „betonozták” az energia-törvényt. Az ilyen ember, ha bele is botlik a tiltott jelenségbe, úgy veheti, hogy valami, általa fel nem ismert jelenséget tapasztal, de amelyre a tudomány biztosan megfelelő magyarázatot adna. És mivel a genetikával nem energetikusok foglalkoznak, a dolog marad annyiban. De mi

van akkor, ha az energia-törvény nem kerül bele a tankönyvekbe, nem oktatják azokat? És ez mellett az energia kérdésének prioritása van még a csólakók szintjén is. A laboros elintézné annyival a kérdést, hogy a tudomány biztosan tudja, hogy ő milyen jelenséggel találkozott, amikor az általa megfigyelt óriásmolekulák energia-anomáliákat mutatnak? Nem az előbbi eset a normálisabb, amikor egy érdekes jelenséget, amelytől az ember hasra esik, nem félre rúgja a szerencsés, hanem azt további vizsgálat tárgyává teszi? Ha az energia a DNS szintjén is termelődhet, vagy elveszhet, akkor annak felismerését jó eséllyel az energia-törvény nyakába is lehet varrni.

Az örökmozgók oldaláról nézve az egészet, azt is fel tudom mutatni, hogy a spirál működését nem tiltja semmilyen törvény. Ez a módszer nem jutott a fizikai törvényeket írogatók eszébe. Csak az energiabefektetéssel vagy a

100%-os hatékonysággal működő szerkezetekre vonatkoznak a termodinamika állításai. A spirált nevezhetem harmadfajú örökmozgónak is, de nem tartom szerencsésnek, hogy a tudomány sablonjait használjam nevek gyártásához itt. Hiszen a spirál nem energiabefektetéssel működik. Hanem az erők geometriai szimmetriájának sértése által. Nem 100%-os hatékonysággal dolgozik, hanem a semmiből állít(ana) elő energiát. És persze semmivé is teheti azt az ellenkező irányba működve.

Merovingi
2010 július 29.

Kiegészítés:

Ezt a kiegészítésre azért van szükség, mert utólag szembesültem egyes rajzaim fogyatékoságával, amelyek abból állnak, hogy nem könnyítik meg eléggé a dokumentumban leírt működési elv megértését.

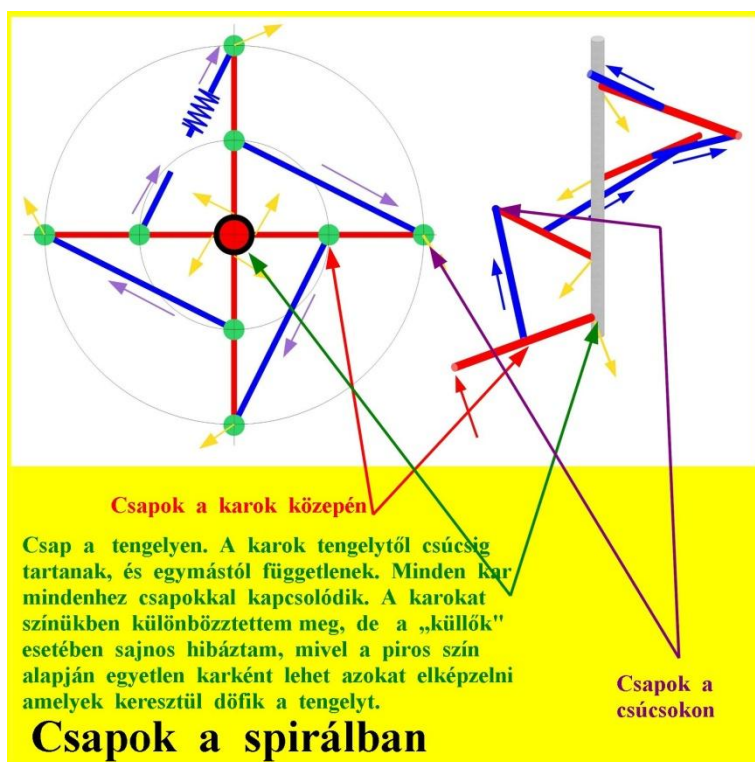
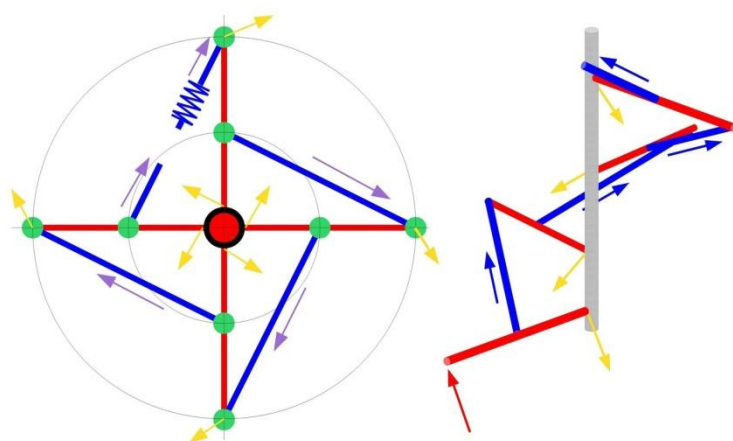
Ezen a rajzon (is) színekkel próbáltam elkülöníteni bizonyos részeket egymástól. A spirál „küllőit” pirossal, a küllőket összekötő karokat kék színnel rajzoltam meg. A küllők esetében azt lehet hinni, hogy azok hossza a felülről körként látható spirál sugarának. A síkból kiemelt alakzat (fenti rajzon jobbra) már megfelelően mutatja be az alakzatot, de csapok nélkül. Ezt a rajzot készítő szerkesztővel nem tudtam megvalósítani. De erről tudni kell, hogy a karok egymás fölé emelésével a csapok is velük együtt fordultak el.

A küllők hossza a spirál magában foglaltó virtuális henger sugarával azonos nagyságú. A rajzon a küllők által alkotott kereszt mindegyik szára egymáshoz képest elfordulhat a másikhoz képest, bár az elfordulás mértéke erősen be van határolva.

Ugyanis a spirál belső részeinek elmozdulása nem szükséges, illetve

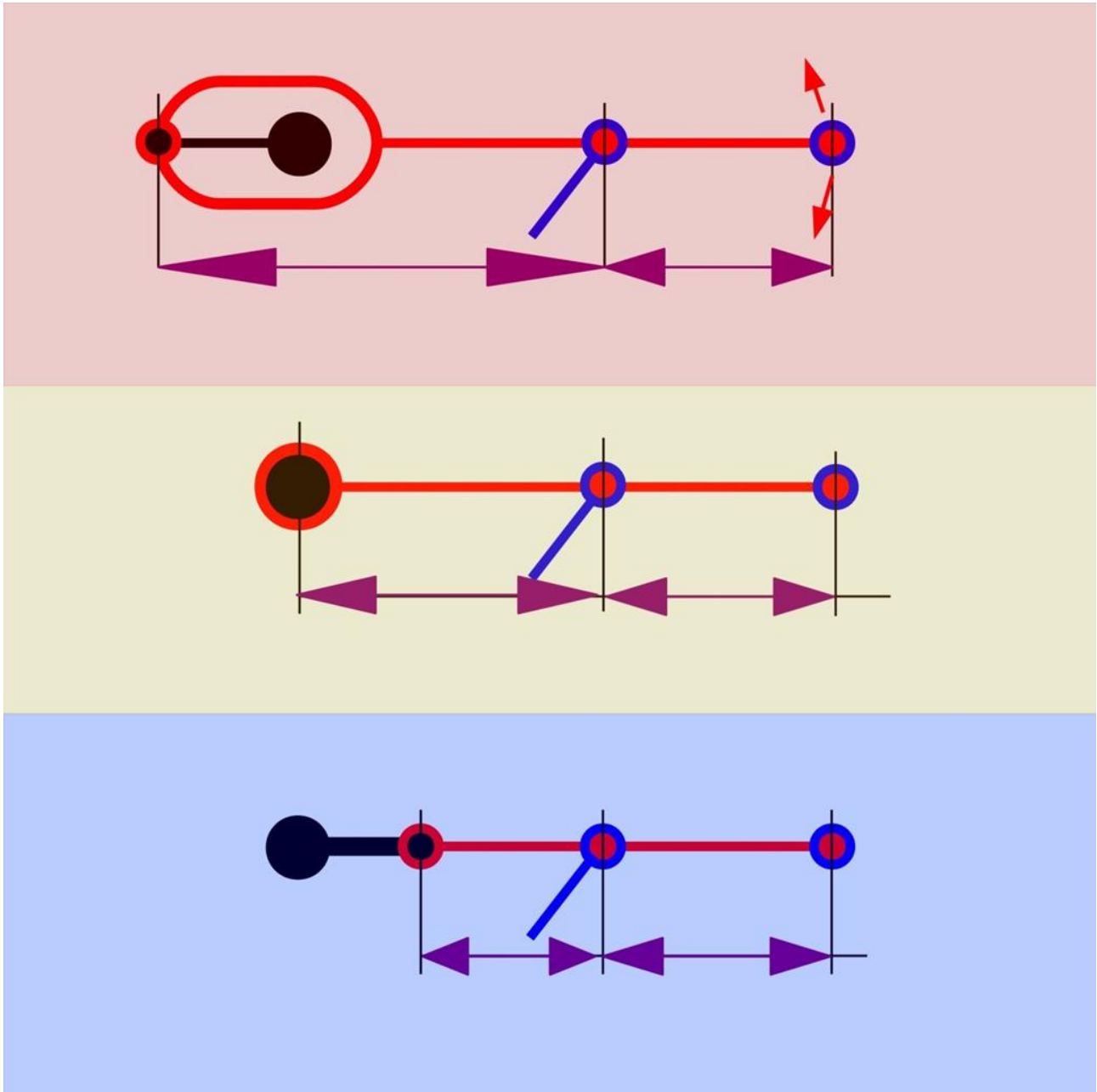
hátrányos. Az energia nem energiabefektetéssel keletkezik, hanem a spirál karjai erejének szimmetriája megsértése elvén.

A következő oldalon látható az a rajz, amelyen azt mutatom be, hogy a küllők miképpen kapcsolódnak és viszonyulnak a tengelyhez, illetve az azokat összekötő karokhoz.

A „fűrész-alakzaton” még ez jól látszik, hogy a karok, amelyeket a spirálnál küllőknek neveztem, csapokkal kapcsolódik ahhoz a közeghez, amely az egész alakzatot hordozza. Ez a közeg a spirálnál a központi helyzetű tengely. A „fűrész-alakzat” körré meghajlításával, ez

nem változott. De a spirállá való kiemeléssel sem. Ezeket a rajzokon nem, vagy rosszul mutattam be.

Egy küllő kapcsolódásának három módját rajzoltam meg, felülnézetben, fent. De mind a három helyzetben a viszonyítási pontok változatlanok: a tengely, a küllőket összekötő karok, és a küllők csúcsi által meghatározott pontok által kijelölt egyenesek. Ezeket lila színű nyilakkal jelenítettem meg.

Mind három helyzetben a küllőkön levő csapokon fordulhatnak el a küllők (már amennyire az illeszkedések tökéletlensége ezt megengedi).